

" **Am sa va spun o poveste.**

▯ **Acum multa vreme, am avut un nepot minunat.**

▯ **Un frumos ca-n poveste.▯Multiplu campion de scrima.**

Intr-o zi, se antrena pe plansa, cu prietenul lui cel mai bun. In mijlocul antrenamentului, spada prietenului lui s-a rupt si a intrat vreo 20 de centimetri, in plamanul nepotului meu, prin singurul loc descusut din costum, de vreo 6-7 centimetri.

A murit cateva ore mai tarziu, la spital. Avea 24 de ani. Sportul e un credit pe termen lung. Nu-ti da libertate, asa cum spun mesaje sforaitoare motivationale. Sau, nu acea libertate dezlanata, pe care unii dintre noi am vrea-o. Dimpotriva, te leaga. Iti cere timp, resurse, bani

Faci antrenament la 6 dimineata, sau la 2 noaptea, pentru ca n-ai cand, altfel. Iti cere bani, pentru ca daca esti destept acum, bagi bani in echipament si antrenament, nu in doctori, mai tarziu. Iti poate lua multe din cele ce le ai pe langa tine.

Un prieten, care se supara ca n-ai fost la nunta lui, ca sa te duci la cursa. O iubita care nu te mai suporta sa pleci de langa ea, ca sa faci o tura lunga, de weekend. O sticla de cola pe care-o iei in cap, aruncata dintr-o masina, cand alergi pe sosea. Sute de provocari si de intrebari la care trebuie sa gasesti raspunsuri potrivite, pentru ca, altfel, n-ai avea ce sa explici.

Toate astea sunt garantii pe care banca asta atipica ti le cere, fara sa-ti dea vreo asigurare. Dimpotriva, dupa ce platesti ani de zile rate la acest credit, in loc sa te apropii de finalul lui, vine vreo accidentare si te scoate in decor. Ramai uimit, ca n-ai avut asigurare pentru asta. Nu poti cere ce-ai platit pana atunci, nici nu mai poti refinanta pentru viitor. Mereu am purtat un respect deosebit pentru sportivii de performanta, care aproape danseaza pe sarma, fara plasa sub ei.

Oameni care fac sport, pentru ca nu pot altfel. Care se ofera, pur si simplu, constienti fiind ca intr-o zi ar putea sa-si rupa ceva si s-ar putea termina tot. N-au unde sa se intoarca, iar catre inainte e foarte tulbure, drumul.

Credeti ca Anei Branza (care, apropo, se bate in Ungaria, la Mondiale, acum) i-a garantat cineva, ceva, cand s-a apucat de sport?

Credeti ca lui Toma Cocone, care zboara pentru Romania, in cea mai smintita cursa posibila, i-a spus cineva ca va fi vicecampion mondial?

Nu, dragii mei, toti au ales incertitudinea victoriei, in locul amintirilor frumoase. Si pentru exact asta trebuie sa-i iubim. Si nu doar atunci cand aduc medalii, ci, mai ales, atunci cand sunt singuri, in vreun colt de vestiar si-si sterg ranile, sau plang.

Fiindca, asa cum spuneam, **sportul nu e un credit cu buletinul.**"

li multumim pentru acordul de ai prelua articolul Domnului [PAUL DICU. TRAINER](#)